

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed samt ved Lov Nr. 406 af 28. August 1945 om Tillæg til nævnte Lov er der fastsat Bestemmelser om, hvorledes der vil være at forholde med de groveste og grove Tilfælde af „Værnemageri“. Herudover foreligger der imidlertid en Række Tilfælde, hvor Samarbejdet med Besættelsesmagten, de tyske Organer eller tyske Firmaer ikke har været af en saadan Karakter, at Bestemmelserne i fornævnte Straffelovstillæg er fundet at kunne anvendes, men hvor dog den almindelige Retsbevidsthed tilsiger, at de paagældende ikke bør have Tilladelse til at bevare den paa den danske Stats Bekostning ved Samarbejdet opnaaede Profit. Ved Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger er der tilvejebragt Hjemmel for ved Hjælp af et særligt Udvalg at gennemføre en Revision af hele det økonomiske Samkvem med Besættelsesmagten og Tyskland i det hele under Besættelsestiden.

Revisionsloven tager imidlertid alene Sigte paa at faa fastslaaet Størrelsen af den indvundne Fortjeneste, hvorimod den ikke tager Stilling til, hvorledes der vil være at forholde med de konstaterede Fortjenester. Nærværende Lovforslags Formaal er derfor — sammenholdt med det samtidig hermed forelagte Forslag til Lov om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m. v., omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger — at give det forudsatte og nødvendige Komplement til Revisionsloven.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 1.

Loven omfatter principielt alle Personer, Firmaer og juridiske Personer, der efter 9. April 1940 har haft økonomiske Mellemværender med den tyske Værnemagt, denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige eller tyske Firmaer her i Landet, eller som paa andet Grundlag direkte eller indirekte har modtaget Betalinger fra Tyskland.

Da de Personer, der maatte blive idømt Straf i Henhold til Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 eller Lov Nr. 406 af 28. August 1945 maa antages at ville faa deres ved Melle-

værendet med den tyske Værnemagt m. v. opnaaede Fortjeneste konfiskeret, har man fra nærværende Lovs Omraade undtaget disse Personer, medmindre deres Fortjeneste ikke ved den dem i Medfør af de fornævnte Love overgaaede Dom er blevet konfiskeret fuldtud. Endvidere har man fra Lovens Omraade undtaget de Personer, Firmaer og juridiske Personer, som omfattes af det samtidig forelagte Forslag til Lov om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m. v. omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger.

Endelig har man undtaget saadanne Forretningsmellemværende, i hvilke hele Betalingen har fundet Sted i frie Deviser, idet Betalinger, der er sket paa denne Maade, ikke er blevet financieret af den danske Statskasse.

Til § 2.

Denne Paragraf og den dermed sammenhørende § 3 angaar Personer, Firmaer eller juridiske Personer, som efter den 9. April 1940 her i Landet for tysk Regning har udført Leverancer eller Arbejder af den i Revisionslovens § 1, Stk. 1, Pkt. 1, 3 og 4 omhandlede Art, (dog ikke Levering af Handelsvarer), d. v. s. Entreprenør- og Byggearbejder, Industri- og Haandværksarbejder, samt Reparationsarbejder paa Køretøjer, Skibe, Luftfartøjer, Maskiner, Elektromateriel eller Vaaben, alt saafremt Virksomheden er blevet oprettet efter den 9. April 1940 eller efter dette Tidspunkt er blevet omdannet eller har foretaget væsentlige Udvidelser af Driftsanlæg eller Driftsmateriel, idet disse Virksomheders Arbejde i tysk Interesse paa Forhaand synes at have et odiøst Præg. Deres Oprettelse eller Omdannelse eller Udvidelse maa i mange Tilfælde antages at være sket netop for at kunne overtage Arbejde i tysk Interesse. Bestemmelserne tager ikke alene Sigte paa direkte Leverandører, men ogsaa paa Underleverandører og lign. indirekte Leverandører, hvor Leverandøren maa forudsættes at have været klar over Leverancens Formaal.

Af praktiske Grunde har man fra Tilbagebetalingspligten ogsaa undtaget Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har oversteget 10 000 Kr.